

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Malderi Episcopi Antverpiensis S. Th. quondam Louanij Professoris Tractatus De Sigillo Confessionis Sacramentalis

Malderen, Jan van

Antverpiæ

Capvt VIII. An obliget Sigillum quando est ficta Confessio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41093

CAPVT VIII.

*An obliget Sigillum quando est facta
Confessio.*

CERTVM est, hoc Sigillum obligare quodcumque Confessio est aliquo modo Sacramentalis, etiamsi talis fuerit valde imperfectè, puta inchoatiuè tantùm, aut dispositiuè, aut mutilatè, aut sub conditione si Confessarius velit. Certum etiam est ex dictis, non requirere hoc Sigillum vt obliget, Confessionem esse factam cum ea dispositione vt obtineri possit absolutio: imò neque requiritur vt facta sit cum spe obtinendæ absolutionis. Tenetur enim Sacerdos non tantùm ea filere quæ remittit aut soluit, sed etiam illa peccata quæ ligat aut retinet: dicuntur enim cum aliqua semper relatione ad absolutionem ac remissionem, quæ tectio est peccati: quomodo etiam fanitas aliquatenus adhuc respicitur, quando alioqui desperati morbi etiam Medicis aperiuntur, si fortè consilio suo remedium suggerere possint. Et quia tales etiam audire & iuare consilio debet Sacerdos, secundùm cap. Quòd quidam, de Pœnitentiis & remissionibus; censetur sub Secreto Sacramentali eorum Confessionem excepisse & rece-

Sigillum obligat, etiamsi Confessio sit facta sine spe absolutionis.

recepisse. Ad inuestigandam itaque respon-
sionem propositæ quæstionis, videndum est,
an fictio, vnde dicitur ficta Confessio, efficiat
vt ipsa nullo modo sit Sacramentalis: tunc
enim non obligabit hoc Secretum. Si tamen
confitens verè confiteatur, & non fingat
Confessionem, sed fingat se Sacramentali-
ter velle confiteri, nullo modo intendens
subiicere se Clauibus, poterit esse naturalis
obligatio, non tamen Sigillum istud diui-
num, si omnino constiterit moraliter certò

*Non tamè
quando fin-
gitur ipsa
Confessio.*

Sacerdoti de tali fictione confitentis. Si ve-
rò non solùm se Sacramentaliter confiteri,
sed etiam ipsam Confessionem secundùm
substantiam fingat, ne quidem Secretum
naturale habet locum. Tunc enim ipsius
Confessio peccatum est, & potest de eo, si
alioqui conuinci possit, puta quia de tali lu-
dificatione sese iactauit, ad querelam Sacer-
dotis illusi etiam in foro externo puniri.
Exemplum est apud Sotum in 4.d.18.q.4.
art. 5. de sollicitante ad conspirationem con-
tra Papam, & apud Graffium de eo qui Su-
periori fingit se velle confiteri, & loco Con-
fessionis dicit ei in aurem; Si me multum
molestes, ego te interficiam. Talia semper
possunt, aliquando debent reuelari, vt bene
Eudæmon Ioannes Apologiæ pro Garneto,
cap. 13. Contrarium videtur tenere Maior

in

in 4. d. 21. eò quòd alioqui daretur occasio
reuelandi Confessionem optimam, dicen-
do, Dixit se irridere Confessionem, & se
esse hæreticum: sed nimia ista cautela est.
Ius defensionis omnino permittit, vt huic
monstro, deridenti Confessionem simulata
Confessione, larua detrahatur; non enim
subiectus esse debet Christi minister eius-
modi ludificationibus, ex quibus maxima
sequerentur incommoda. Petrus Ledesma
de Pœnitentia, cap. 22. tenet nostram sen-
tentiam, & absoluit à Sigillo Confessarium,
quando confitens non querit remedium aut
consilium contra peccata sua, nec vllò mo-
do ea recitat in ordine ad Claves. Catholi-
ci tamen rariùs eò nequitia pertingunt; hæ-
retici facilè talia perpetrant. Quare meritò
de talibus simul inquiritur, an sint hæreti-
ci, prout de Sacerdotibus in Confessione ad
turpia sollicitantibus statuit Pius IV. scri-
bens Archiepiscopo Hispalensi in Constitu-
tione quæ incipit, *Cùm sicut nuper*, his ferè
verbis: *Nos in animum inducere nequeunt,*
quòd, qui de fide Catholica rectè sentiunt, Sa-
cramentis in Ecclesia Dei institutis abutantur,
aut illis iniuriam faciant; mandamus, quate-
nus contra de præmissis quomodolibet infam-
atos procedas, tam super præmissis, quàm su-
per fide Catholica, quid de ea sentiant. Inno-
uauit

uauit hanc Constitutionem Gregorius XV.

*Secretum
sub Sigillo
Confessionis
acceptatū
quomodo
obliget.*

Ex dictis colligitur, quo gradu obliget Secretum quod Sacerdos aut laicus accepit extra Confessionem sub Sigillo Confessionis. Non enim excedit obligationem Secreti naturalem, adeò vt possit ingruere Reipubl. necessitas, ob quam liceat eiusmodi Secretum reuelare: neque homini alteri aut quis sibi extra Confessionem Sacramentalem potest talem & tam arctam obligationem Secreti imponere: adeò vt hoc ipsum conari, abusus quidam meritò reputetur, qui non nisi per ignorantiam à peccato excusetur. Aliud dixero de eo, qui volens stipulari Secretum, dicat, Reuelabo tibi tamquam in Confessione, per vocolam *tamquam* non intendens æqualitatem, sed generalem solum similitudinem. Manifestum hoc vel inde est, quòd sæpè talia non sint materia Secreti huius Sacramentalis. Et ita tenent communiter Doctores: Victoria in Summa n. 190. qui indicat esse nihilominus maius ceteris obligationis naturalis Secretis: Delrius Disq. mag. l. 6. c. 1. sect. 2. qui in commitendis peccatis notat facilius cessare obligationem huius Secreti: Panormitanus in c. Omnis; quamuis ipse putet, Sacerdotem, cui extra Confessionem ad eum modum Secretum commissum est, non facile debere reue-

reuelare propter scandalum, nisi producat in testem. Non pauci Doctores, vt ostendant, extra Confessionem commendatum sub Sigillo Sacramentali, non obligare sub Sigillo illo Sacramentali, vt utitur cap. Clericus, de Iureiurando, vbi dicit Pontifex, Clericum qui iurauit Statuta edita se seruaturum, & Statutum postea subsecutum promittit per idem iuramentum prius praestitum seruare, non teneri ex iuramento ad posterioris illius Statuti obseruantiam, sed tantum ex promissione. Verum quia intellectus illius Canonis est obscurus, non facile percipitur vis argumenti. Aduertendum itaque, casum Canonis à Pontifice ita acceptum esse, vt Clericus iste verè non iurauerit in secunda promissione, sed solum promiserit se seruaturum posterius illud Statutum sicut priora quae iurauerat. Argumentum itaque in nostra materia tale est: Qui promittit se seruaturum Statutum aliquod non iuratum sicut à se iurata, solum tenetur vt promittens simpliciter, non autem vt iureiurando interposito promittens, vt docet cap. Clericus: ergo similiter qui promittit celare aliquid sicuti celantur ea quae in Confessione audiuntur, tenetur quidem Secreto ex promissione simplici, sed non tenetur aequali obligatione, qua teneretur si in Sacramen-

64 IO. MALDERI TRACTATVS
cramentali Confessione accepisset ; sicuti
qui promittit se seruaturum aliquid non se-
cùs ac si illud seruaturum se iurasset, non
tenetur æquè ac si iurasset. Aliud enim est
dicere , Iuramento me obligo, addendo iu-
ramentùm ; aliud verò, Obligo me seruatu-
rum non secùs ac si iuramento obligatus
essem. Idem est, si quis promittat in sæculo
manens seruare ita castitatem, quasi voto
solemni Religionis aut Ordinis sacri esset
obligatus. Talis enim non nisi simplici voto
est obligatus.

CAPVT IX.

*An obliget Sigillum, quando ex parte Sacer-
dotis stat quò minùs Confessio sit Sa-
cramentalis.*

CONTINGIT variis modis defectum esse
ex parte eius qui Confessionem exci-
pit, quò minùs Confessio sit hìc & nùc pars
integri Sacramenti, cum tamen à pœnitente
ea fiat in ordine ad Claues: vtpote si laicus
se fingat esse Sacerdotem, & se pro exci-
piendâ Confessione exponat, aut aliquo er-
rore pœnitentis putetur esse Sacerdos; si Sa-
cerdos non approbatus Confessionem au-
diat; si in genere approbatus ab Episcopo,
eam audiat sine iurisdictione vlla in confi-
tentem